

vil undlade at bevilge denne Sum. Naar jeg har sagt, at jeg ikke troer, at det vilde lykkes at bortlicitere det, skal jeg deels henholde mig til, hvad allerede den ærede Marineminister har sagt, deels bemærke, at jeg ikke troer, at nogen privat Mand vil kunne indlade sig paa en saadan Entreprise, medmindre han har Udfigt til en temmelig rigelig Gevinst, og det vilde saaledes ikke kunne see uden temmelig betydelige Dpoffrelser, som derimod kunde spares, naar Staten paatog sig Anskaffelsen af en saadan.

Marineministeren: Jeg veed ikke, om jeg aldeles har opfattet den ærede Taler, som nu satte sig, da jeg ikke noie hørte hvad der blev sagt. Jeg har i Budgettet opført Udgifter til en Dampmuddermaskine, fordi jeg antog den for at være af største Vigtighed for Cominen og, som det ærede Medlem har berørt, for flere Dele af Landet. Jeg er imidlertid meget tilbage for Comiteens Bemærkninger, om at Anskaffelsen af en saadan Maskine netop i dette Aar, hvor der ere saa mange andre store Udgifter, maa ansees for at være af mindre Betydning og jeg har saameget villigere erkjendt dette, som jeg maa tilstaae, at jeg ikke er ganske præpareret paa dens Bygning, og det vel kunde hælde at Arbejderne paa Holmen kunde blive saa betydelige, at jeg maatte gaae ad den private Vej. Naar jeg ikke har gjort nogen Forespørgsel i den Retning, om hvorledes det billigst og hensigtsmæssigst kunde lade sig udføre, er det, fordi jeg vilde afvente Comiteens Bemærkninger, og fra det Dieblik jeg saae, at der kom Indvendinger derimod, har jeg naturligviis ladet det berøe; men efter det selsamme Princip vil det ikke forhindre mig fra, at jeg hvert Aar, saalange jeg staaer i Spidsen for Marinedepartementet, vil vedblive at andrage paa denne Sum til en Dampmuddermaskines Anskaffelse, indtil den bevilges. Hermed haaber jeg at have tilfredsstillet den ærede Taler.

Broberg: Det har glædet mig overordentlig meget at høre den ærede Marineministers Udtalelse.

Grundtvig: Naar jeg har forlangt Ordet ved denne Leilighed, kan det naturligviis ikke være forat besvare enten den høitærede Marineminister eller Thinget med lang Tale om, hvad jeg maa ansee for ikke at for-

staae og tildeels virkelig heller ikke forstaaer. Men jeg synes, at jeg dog ogsaa kunde have et Ord at tale her om afskillige af de Punkter, hvorom der var Meningsforskjellighed mellem den ærede Marineminister og Thingets Udvalg. Det Første, hvor jeg fandt, at jeg maatte tiltræde Udvalgets Indstilling, var i Henseende til vore Commandeurer og Admiraler. Og jeg kunde ikke, skjøndt jeg med spændt Opmærksomhed hørte paa den ærede Minister, finde i hans Svar Noget, som viste mig, at Udvalgets Mening i denne Henseende skulde være feilagtig; thi jeg hørte ikke Andet, end at det, hvad man jo kunde forudsætte, vilde vække en Deel Misfornoielse, dersom Udfigten til dette Avancement blev borttaget, men jeg hørte ikke et Ord om det, som jeg lurede paa, og det var, at man kunde vise, at disse Poster virkelig mueltigviis vilde blive af den Vigtighed og Gavnlighed for Land og Rige og især for dets Søforsvar, som de burde være, naar de skulde forjenes at beholdes. Jeg hørte ikke et Ord om det, som jo er en ganske almindelig Indvending, at saaledes som man nu bruger Søofficererne kan man aldeles ikke bruge dem, som ere i de høiere Grader, da det skal være under deres Værdighed at udcommanderes til saadanne Togter, som nu foretages. Og da jeg nu ikke troer, at der er megen Udfigt til, at vi skulde faae nogen anden Brug for vor Somagt, kan jeg heller ikke finde, at der er sagt Noget til Forsvar for at beholde saadanne kostbare Indretninger.

Det Andet var naturligviis Søcadetacademiet, som Udvalget har fundet at være en altfor kostbar Indretning i Forhold til den Gavn, som de kunde see at det gjorde. Den ærede Marineminister har jo ganske rigtig sagt, at de ikke havde anført Noget, som kunde lede til at formindste Beføstningerne, da de egentlig kun syntes at rette deres Misbilligelse paa den Alder, hvori Cadetterne antoges, og andre saadanne Ting, som kunde angaae deres Dannelse til det Hverv, de vare bestemt til. Jeg vil i den Henseende vedfende mig min Overbeviisning, og det er den, at et heelt saaledes indrettet Søcadetacademie anseer jeg for aldeles overflødig og unyttigt. Jeg tvivler jo ingenlunde paa, at den ærede Marinemini-